

1.3. Płyta żelbetowa

Ten przykład przedstawia definicję i analizę prostej płyty żelbetowej z otworem.

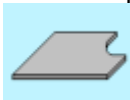
Jednostki danych: (m) i (kN).

Poniżej przedstawiono krok po kroku wszystkie etapy tworzenia modelu płyty i obliczenia płyty. Zdefiniowano cztery przypadki obciążenia (ciężar własny i trzy przypadki eksploatacyjne).

Podczas definiowania konstrukcji wykorzystywane będą następujące zasady:

- prezentacja dowolnej ikony oznacza naciśnięcie tej ikony lewym klawiszem myszki,
- { x } oznacza wybór opcji 'x' z okna dialogowego,
- LKM i PKM - skróty używane do oznaczenia kliknięcia odpowiednio lewym lub prawym klawiszem myszki.

Aby rozpocząć definiowanie konstrukcji, uruchom system **ROBOT Millennium** (naciśnij odpowiednią ikonę lub wybierz komendę z paska zadań). W okienku pojawiającym się po chwili na ekranie (jest ono opisane w rozdziale 2.1 podręcznika) należy wybrać pierwszą ikonę w drugim rzędzie

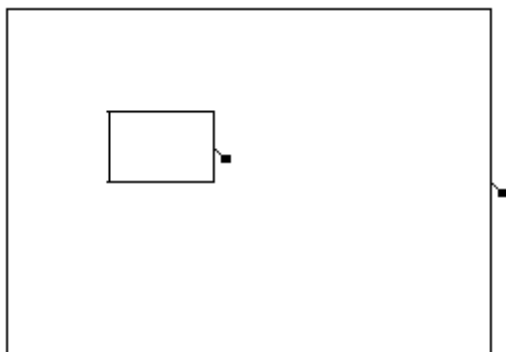

(Projektowanie płyty)

1.3.1. Definicja modelu konstrukcji

Definicja konturu

WYKONYWANA OPERACJA	OPIS
Widok / Siatka / Definiuj krok	Otwarcie okna dialogowego Definicja kroku siatki
Dx = Dy = 1.0	Definicja kroku siatki na ekranie (równy w obu kierunkach)
Zastosuj, Zamknij	Przyjęcie zdefiniowanych parametrów i zamknięcie okna dialogowego Definicja kroku siatki
	Otwarcie okna dialogowego Polilinia - kontur
LKM w opcję <i>Polilinia</i> w polu <i>Metoda tworzenia</i>	Wybór polilinii do definiowania konturu płyty
Używając myszki zdefiniuj punkty o następujących współrzędnych w oknie graficznym: {-7, -5} {-7, 5} {7, 5} {7, -5} {-7, -5}	Definicja konturu o kształcie prostokąta.
{-4, 2} {-4, 0} {-1, 0} {-1, 2} {-4, 2}	Definicja konturu o kształcie prostokąta. Kontur definiowany jest przez cztery wierzchołki (piąty wierzchołek jest podany, aby zamknąć kontur). Modeluje on wymiary otworu w płycie.
Zamknij	Zamknięcie okna dialogowego Polilinia - kontur

Parametry siatki elementów skończonych

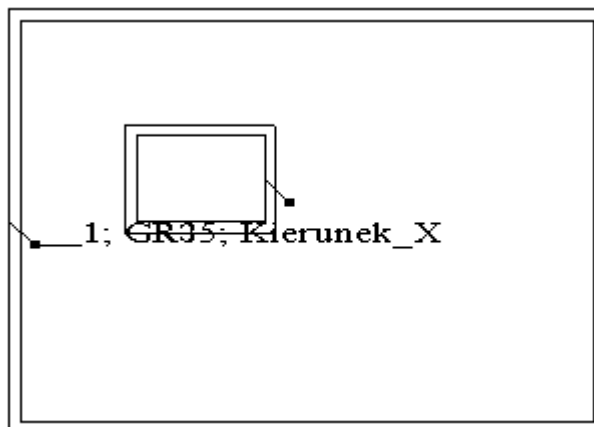
Narzędzia / Preferencje zadania / Opcje siatkowania	Otwarcie okna dialogowego służącego do wyboru parametrów siatkowania
W polu <i>Rodzaj siatkowania</i> wybierz opcję <i>Użytkownika</i> LKM w klawisz Modyfikacja	Wybór typu siatkowania określonego przez użytkownika
LKM w opcję <i>Dopuszczalne metody siatkowania / Delaunay</i>	Wybór metody Delaunay'a
W polu <i>Generacja siatki / Podział 1 i Podział 2</i> : wpisz {7}	Definicja rozmiaru generowanej siatki powierzchniowych elementów skończonych
OK	Akceptacja zmian i zamknięcie okna dialogowego Opcje siatkowania
OK	Zamknięcie okna dialogowego Preferencje zadania i akceptacja dokonanych zmian

Właściwości płyty

	Otwarcie okna dialogowego służącego do definiowania grubości płyty
	Definicja nowej grubości powierzchniowych elementów skończonych
Na zakładce <i>Jednorodne</i> w polu <i>Gr=</i> wpisz wartość { 35 }	Definicja grubości płyty; w polu <i>Etykieta</i> należy wpisać GR35
W polu <i>Materiał</i> : wybierz { BETON }	Wybór materiału: BETON
Dodaj i Zamknij	Dodanie nowego typu grubości (GR35) do listy zdefiniowanych typów grubości i zamknięcie okna dialogowego Nowa grubość
Zamknij	Zamknięcie okna dialogowego Grubości ES

Nadanie właściwości płyty

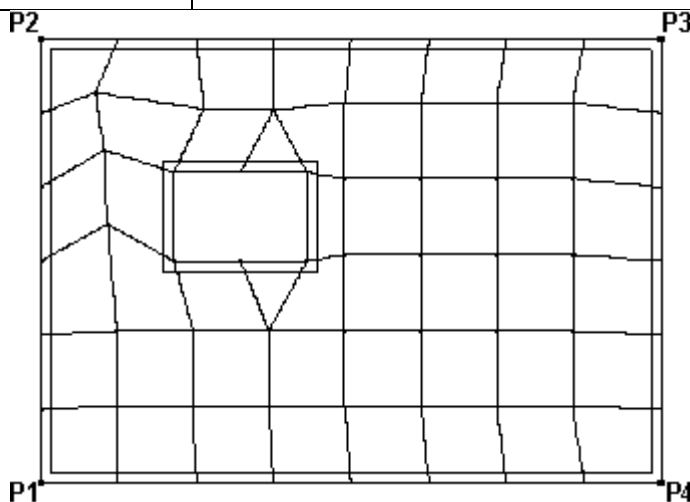
	Otwarcie okna dialogowego Panel
LKM w opcję <i>Typ obszaru: Otwór</i>	Definicja konturu otworu
LKM w opcję <i>Tworzenie poprzez/Punkt wewnętrzny:</i> LKM w punkt o współrzędnych {-3, 1} w oknie graficznym <i>Widok</i>	Definicja konturu otworu. Wybór punktu znajdującego się wewnątrz otworu; po kliknięciu w punkt np. o współrzędnych (-3,1) kontur będzie traktowany jako otwór.
LKM w opcję <i>Typ obszaru: Panel</i>	Definicja panelu (wokół zdefiniowanego otworu)
LKM w opcję <i>Charakterystyki / Grubość:</i> Wybierz: GR35 LKM w opcję <i>Charakterystyki / Zbrojenie:</i> Wybierz: Kierunek X	Wybór typu grubości (GR35) i typu zbrojenia płyty
LKM w opcję <i>Tworzenie poprzez/Punkt wewnętrzny:</i> LKM w punkt o współrzędnych {0,0} w oknie graficznym <i>Widok</i>	Definicja konturu panela. Wybór punktu znajdującego się wewnątrz konturu, ale na zewnątrz konturu otworu; po kliknięciu w punkt np. o współrzędnych (0,0) kontur będzie traktowany jako kontur panela.
Zamknij	Zakończenie definicji panela

Definicja podpór

<i>Analiza / Model obliczeniowy / Generacja</i>	Generacja siatki elementów skończonych zgodnie z przyjętymi parametrami siatkowania
	Otwarcie okna dialogowego Podpory
	Definicja nowego typu podpory
Zaawansowane na zakładce <i>Szytwe</i>	Otwarcie okna dialogowego Definicja podpory - zaawansowane do definicji podpory określanej przy pomocy wymiarów przekroju poprzecznego słupa

Słup	Wybór typu podpory - słup
Prostokątny b = 45, h = 45	Definicja typu słupa (prostokątny) i wymiarów przekroju poprzecznego słupa
OK	Zamknięcie okna dialogowego Definicja podpory - zaawansowane
W polu <i>Etykieta</i> wpisać Słup45x45, zablokować wszystkie kierunki (UZ, RX, RY)	Podanie nazwy zdefiniowanego typu podpory
Dodaj, Zamknij	Dodanie nowego typu podpory (słup45x45) do listy dostępnych typów podpór i zamknięcie okna dialogowego Definicja podpory
LKM w opcję <i>słup45x45</i>	Wybór typu podpory
LKM w pole <i>Aktualna selekcja</i> (na zakładce <i>Węzłowe</i>) LKM w pole edycyjne LKM w punkty P1, P2, P3, P4	Wybór punktów, w których definiowana będzie podpora - patrz poniższy rysunek. Numeracja węzłów może być różna po zakończeniu generacji siatki elementów skończonych. Należy wybrać punkty narożne P1, P2, P3, P4, tak jak to zostało pokazane na rysunku poniżej.
Zastosuj, Zamknij	Definicja podpór w konstrukcji i zamknięcie okna dialogowego Podpory

Definicja przypadków obciążenia

	Otwarcie okna dialogowego Przypadki obciążeń
LKM w klawisz Nowy	Definicja ciężaru własnego o standardowej nazwie STA1
LKM w pole <i>Natura Eksploatacyjne</i>	Wybór natury obciążenia: <i>eksploatacyjne</i>
LKM w klawisz Nowy , LKM w klawisz Nowy , LKM w klawisz Nowy, Zamknij	Definicja trzech przypadków obciążenia eksploatacyjnego o standardowych nazwach: EKSP1, EKSP2 i EKSP3 oraz zamknięcie okna dialogowego Przypadki obciążeń

Definicja obciążeń dla utworzonych przypadków obciążenia

 2: EKSP1 wybór 2: EKSP1	Wybór pierwszego przypadku obciążenia eksploatacyjnego EKSP1
	Otwarcie okna dialogowego Obciążenie
Wybierz zakładkę <i>Powierzchnia</i> 	Wybór obciążenia powierzchniowego jednorodnego na konturze
<i>Parametry obciążenia, Z: {-0.5}</i>	Definicja wartości obciążenia
LKM w pole <i>Definicja konturu</i>	Definicja konturu o kształcie prostokąta, do którego przyłożone będzie obciążenie
Zdefiniuj punkty o następujących współrzędnych: {-7, 1.5} {-4, 1.5} {-4, 0} {-7, 0}	
LKM w klawisz Dodaj znajdujący się na dole okna dialogowego Obciążenie jednorodne (kontur)	
LKM w pole <i>Zastosuj do</i> {1}	Wybór panela, do którego przykładane będzie obciążenie
Zastosuj	
 3: EKSP2 wybór 3: EKSP2	Wybór drugiego przypadku obciążenia eksploatacyjnego EKSP2
Wybierz zakładkę <i>Powierzchnia</i> 	Wybór obciążenia liniowego 2p
<i>Wartości: P1, P2</i> <i>Z: {-0.8, -0.8}</i> <i>Współrzędne punktów</i> <i>A: {1, -5}</i> <i>B: {1, 5}</i>	Definicja wartości obciążenia w dwóch punktach (P1 i P2 - początek i koniec odcinka do którego przykładane jest obciążenie) oraz współrzędnych tych punktów (A i B)
Dodaj, Zastosuj	
 4: EKSP3 wybór 4: EKSP3	Wybór trzeciego przypadku obciążenia eksploatacyjnego EKSP3
Wybierz zakładkę <i>Powierzchnia</i> 	Wybór obciążenia powierzchniowego 3p

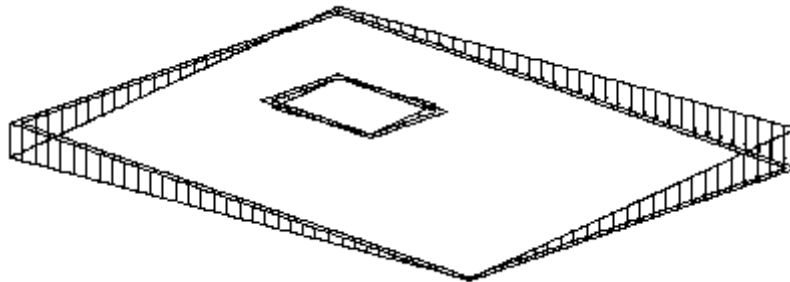

<p>Wartości: P1, P2, P3 Z: {-5, -8, 2} Współrzędne punktów A: {0.0, 5.0} B: {5.0, 5.0} C: {3.0, -5.0}</p>	Definicja wartości obciążenia dla całego panela, w oparciu o trzy wybrane punkty (P1, P2 i P3) oraz określenie współrzędnych tych punktów (A, B i C).
Dodaj, Zastosuj, Zamknij	Zamknięcie okna dialogowego Obciążenia .
<i>Obciążenia / Kombinacje</i>	Definicja kombinacji.
LKM w pole <i>Typ kombinacji</i>	Wybór kombinacji typu SGU.
LKM w pole <i>Natura</i>	Wybór natury EKSP1 i zatwierdzenie typu kombinacji.
OK	
W polu <i>Współczynnik</i> wpisać auto	Definicja współczynnika, który będzie użyty dla wybranych przypadków.
LKM w oknie <i>Lista przypadków</i> numer 2	Podświetlenie numeru przypadku, który będzie użyty w kombinacji.
	Przeniesienie wybranego przypadku do panelu po prawej stronie.
LKM w oknie <i>Lista przypadków</i> numer 3	Podświetlenie numeru przypadku, który będzie użyty w kombinacji.
	Przeniesienie wybranego przypadku panelu po po prawej stronie.
LKM w oknie <i>Lista przypadków</i> numer 4	Podświetlenie numeru przypadku, który będzie użyty w kombinacji.
	Przeniesienie wybranego przypadku panelu po po prawej stronie.
Zastosuj, Zamknij	Definicja kombinacji obciążeń i zamknięcie okna dialogowego Kombinacje .

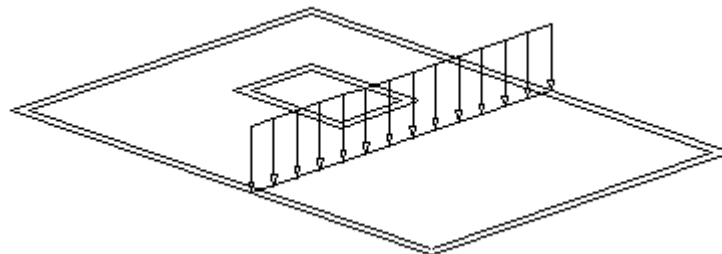
Wizualizacja utworzonych przypadków obciążenia

<i>Widok / Rzutowanie / 3D xyz</i>	Wybór widoku aksonometrycznego
<i>Widok / Wyświetl / zakładka Obciążenia</i>	Jeśli nie są widoczne symbole obciążeń, w oknie Wyświetlanie atrybutów możemy włączyć ich wizualizację
LKM w opcję <i>Symbole</i>	Włączenie opcji prezentacji obciążeń w konstrukcji
<i>Widok / Wyświetl / zakładka ES</i>	Przejdźcie na zakładkę <i>Elementy skończone</i> okna dialogowego Wyświetlanie atrybutów
LKM w opcję <i>Elementy skończone, Numery i opis panela</i> Zastosuj, OK	Wyłączenie opcji prezentacji elementów konstrukcji

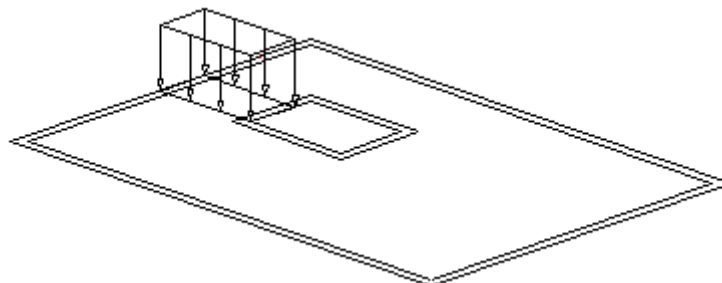
 4: EKSP3 wybór 4: EKSP3	Wybór trzeciego przypadku obciążenia eksploatacyjnego EKSP3
--	---

 3: EKSP2 wybór 3: EKSP2	Wybór drugiego przypadku obciążenia eksploatacyjnego EKSP2
--	--

 2: EKSP1 wybór 2: EKSP1	Wybór pierwszego przypadku obciążenia eksploatacyjnego EKSP1
--	--

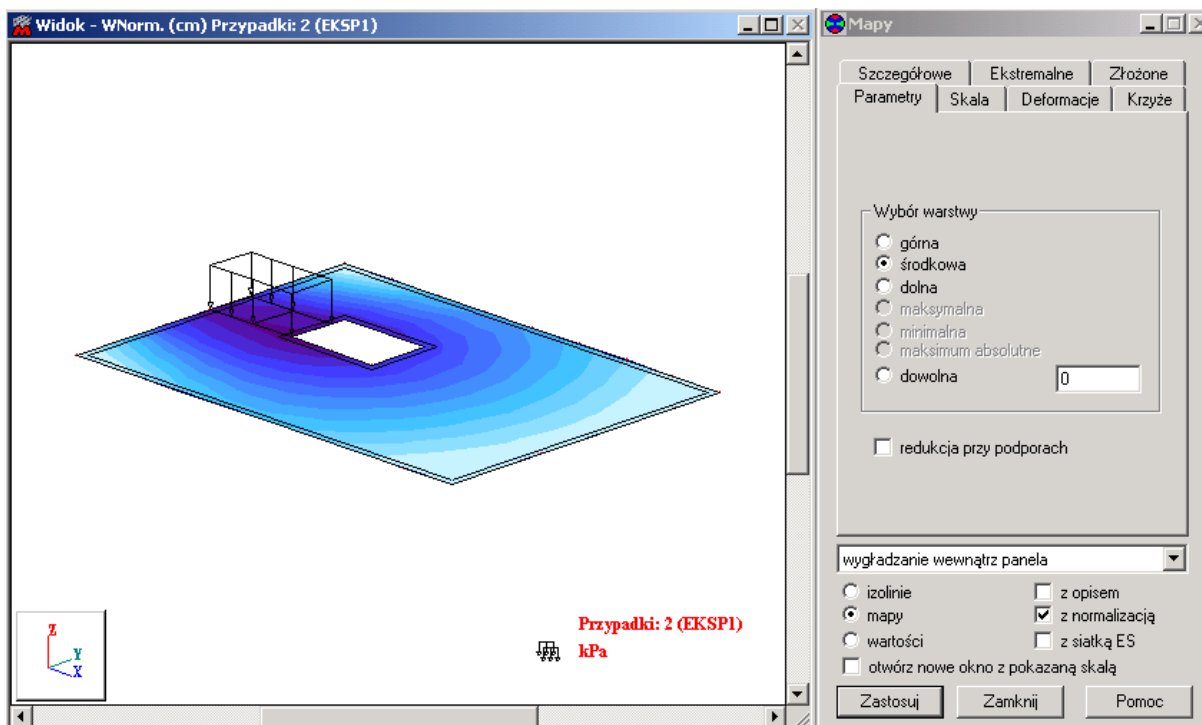

1.3.2. Analiza konstrukcji i prezentacja wyników obliczeń (mapy na przecięciach paneli)

	Rozpoczęcie obliczeń dla zdefiniowanej konstrukcji
LKM w polu umożliwiające wybór ekranów programu ROBOT , Rezultaty / Rezultaty - mapy	Wybór ekranu REZULTATY/REZULTATY - MAPY programu ROBOT Millennium . Ekran monitora zostanie podzielony na dwie części tak jak to pokazano na poniższym rysunku: okno graficzne z modelem konstrukcji oraz okno dialogowe Mapy .

 wybór 2: EKSP1	Wybór pierwszego przypadku obciążenia eksploatacyjnego EKSP1
LKM w opcję <i>Przemieszczenia-u</i> , w w oknie dialogowym Mapy	Wybór przemieszczenia do prezentacji
Przejdźcie na zakładkę <i>Parametry</i> w oknie dialogowym Mapy i wybranie opcji <i>środkowa</i> w polu <i>Wybór warstwy</i> , Zastosuj	Wybór warstwy, dla której prezentowane będą wyznaczone przemieszczenia

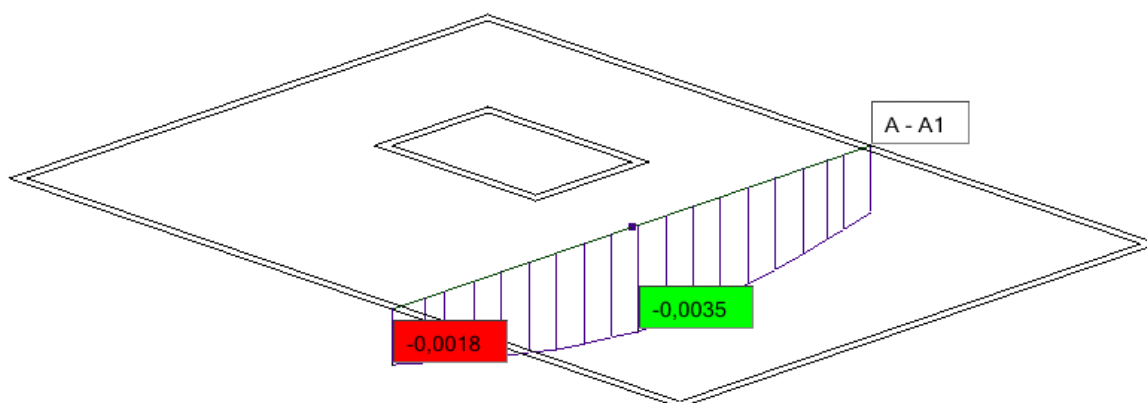

Przejdźcie na zakładkę <i>Szczegółowe</i> w oknie dialogowym Mapy i wyłączenie prezentacji przemieszczeń dla płyty, Zastosuj	
Model konstrukcji / Geometria	Wybór początkowego ekranu systemu ROBOT Millennium
<i>Rezultaty / Przecięcia paneli</i>	Otwarcie okna dialogowego Przecięcia paneli umożliwiającego tworzenie wykresów sił wewnętrznych i przemieszczeń w powierzchniowych elementach skończonych
LKM w opcję <i>Przemieszczenia - u</i> , w na zakładce <i>Szczegółowe</i>	Wybór przemieszczenia do prezentacji
Na zakładce <i>Definicja</i> w oknie dialogowym Przecięcia paneli , wybrać opcję <i>równoległe do osi -Y</i> , wpisać współrzędne (1.00, -5.00) w polu poniżej	Wybór sposobu definiowania płaszczyzny przecięcia

Przejsć na zakładkę <i>Parametry</i> , a następnie w polu <i>Wybór warstwy</i> wybrać opcję <i>środkowa</i>	Wybór warstwy, dla której prezentowane będą przemieszczenia w wybranym przecięciu
Na zakładce <i>Wykresy</i> wybrać następujące opcje: <i>karteczki</i> w polu <i>Opisy wykresów</i> , <i>kreskowe</i> w polu <i>Wypełnienie oraz normalnie</i> w polu <i>Położenie wykresów</i>	Wybór sposobu prezentacji wykresów na przecięciach konstrukcji
Zastosuj	Włączenie prezentacji przemieszczeń na przecięciach panelu (rysunek poniżej); poniższy rysunek prezentuje dotychczas zdefiniowaną konstrukcję
	Wykorzystanie opcji pozwala na obejrzenie wykresu (w początkowym stanie wykres znajduje się pod płytą).

Przejsć na zakładkę <i>Przecięcia</i> i wyłączyć prezentację wykresu na zdefiniowanym przecięciu (zniknie symbol $\surd$)	Wyłączenie prezentacji wykresu na przecięciu przez płytę.
Zastosuj, Zamknij	Wyłączenie prezentacji przemieszczeń na przecięciu panelu i zamknięcie okna dialogowego Przecięcia paneli .

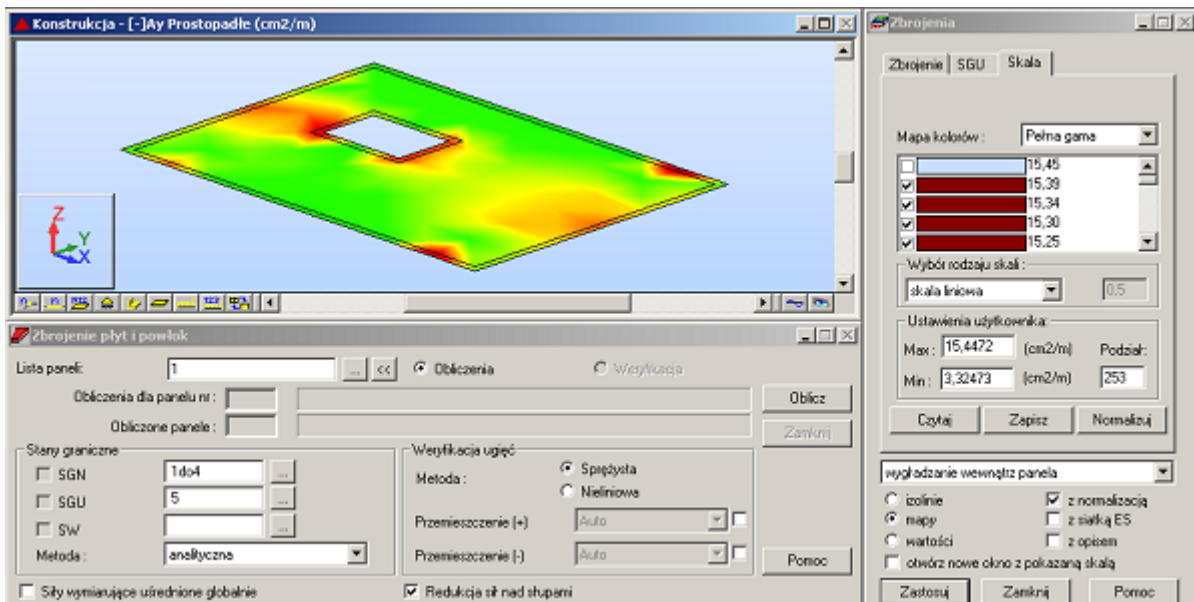
1.3.3. Obliczanie teoretycznych powierzchni zbrojenia

Norma PN-B-03264 (2002)

LKM w pole umożliwiające wybór ekranów programu ROBOT: Płyty żelbetowe / Płyty - zbrojenie teoretyczne	Przejsć na ekran programu ROBOT Millennium umożliwiającego wyznaczenie teoretycznych powierzchni zbrojenia dla zdefiniowanej płyty. Ekran monitora zostanie podzielony na trzy części: okno graficzne z modelem konstrukcji oraz dwa okna: Zbrojenie płyt i powłok oraz Zbrojenia .
LKM w pole <i>SGN</i> : w polu <i>Listy przypadków</i> i wpisanie 1do4 w oknie Zbrojenie płyt i powłok	Obliczenia powierzchni teoretycznych odbywać się będą dla stanu granicznego nośności uwzględniając wszystkie przypadki obciążenia płyty.

LKM w pole <i>SGU</i> : w polu <i>Listy przypadków</i> i wpisanie 5 w oknie Zbrojenie płyt i powłok	Obliczenia powierzchni teoretycznych odbywać się będą dla stanu granicznego użyteczności uwzględniając zdefiniowaną kombinację.
LKM w pole <i>Metoda</i> i wybór metody analitycznej	Wybór analitycznej metody obliczania powierzchni zbrojenia.
Włączenie opcji <i>Redukcja sił nad słupami</i>	Włączenie tej opcji oznacza, że dla elementów płytowych, które są podparte punktowo (np. przy pomocy typu podpory słup), wartości momentów i naprężeń w okolicach punktów podparcia są zastępowane średnią wartością z otoczenia tych podpór/słupów
LKM w klawisz Oblicz w oknie Zbrojenie płyt i powłok	Rozpoczęcie obliczeń powierzchni zbrojenia dla zdefiniowanej płyty (panelu nr 1)
Po zakończeniu obliczeń LKM w opcję <i>Powierzchnia A Y[-]</i> w oknie dialogowym Zbrojenia	Wybór wielkości do prezentacji
Przejsięcie na zakładkę <i>Skala</i> i wybór opcji <i>Pełna gama</i> w polu <i>Mapa kolorów</i>	Wybór rodzaju palety kolorów używanej do prezentacji map zbrojenia
LKM w klawisz Zastosuj w oknie Zbrojenia	Prezentacja powierzchni zbrojenia dla wybranej powierzchni i wybranego kierunku (mapa powierzchni zbrojenia jest pokazana na poniższym rysunku)
Wyłączenie opcji <i>Powierzchnia A Y[-]</i> w oknie dialogowym Zbrojenia LKM w klawisz Zastosuj	Wyłączenie prezentacji map zbrojenia

	Otwarcie tabeli z prezentacją wyników dla obliczenia teoretycznych powierzchni zbrojenia dla płyty
--	--

PKM gdy kursor znajduje się w tabeli <i>Wyniki zbrojenia</i>	Pojawienie się menu kontekstowego na ekranie
<i>Kolumny</i>	Otwarcie okna dialogowego Wyniki zbrojenia
Włączenie dwóch opcji w polu <i>Zbrojenie teoretyczne: Rozstaw e X[-] i Rozstaw e X[+]</i>	Wybór wielkości do prezentacji w tabeli
OK	Zamknięcie okna dialogowego Wyniki zbrojenia
Przejdźcie na zakładkę <i>Ekstrema globalne</i> w tabeli <i>Wyniki zbrojenia</i>	Prezentacja ekstremów globalnych powierzchni i rozstawów zbrojenia uzyskanych dla projektowanej płyty
Zamknięcie tabeli <i>Wyniki zbrojenia</i>	

1.3.4. Obliczanie rzeczywistych powierzchni zbrojenia

Norma PN-B-03264 (2002)

LKM w pole umożliwiające wybór ekranów programu ROBOT: Model konstrukcji / Geometria	Wybór początkowego ekranu programu ROBOT Millennium .
Selekcja oknem całej płyty (płyta jest podświetlana)	Wybór płyty, dla której przeprowadzone zostaną obliczenia zbrojenia rzeczywistego. UWAGA: w przypadku większej liczby paneli należy wybrać te panele, dla których ma być obliczone zbrojenie rzeczywiste.
<i>Analiza / Wymiarowanie elementów żelbetowych / Wymiarowanie paneli betonowych / Zbrojenie rzeczywiste</i>	Rozpoczęcie obliczeń zbrojenia rzeczywistego płyty. Zaakceptowanie ewentualnych komunikatów.
	Wybranie prezentacji zbrojenia dolnego na kierunku X
	Otwarcie okna dialogowego Wzorzec zbrojenia
Wybranie opcji <i>Pręty</i>	Na zakładce <i>Ogólne</i> wybranie opcji <i>Pręty</i> w grupie <i>Sposób zbrojenia</i> ; oznacza to, że generowane zbrojenie płyty będzie zbrojeniem tylko prętami zbrojeniowymi
OK	Zaakceptowanie dokonanego wyboru i zamknięcie okna dialogowego Wzorzec zbrojenia
	Otwarcie okna dialogowego Zestaw opcji obliczeniowych
Wybór opcji przejścia do ekranu Zbrojenia po obliczeniach	Po zakończeniu obliczeń program automatycznie przejdzie do ekranu ROBOT: Płyty żelbetowe / Płyty - zbrojenie
Obliczenia	Rozpoczęcie obliczeń zbrojenia rzeczywistego płyty.
LKM w pole umożliwiające wybór ekranów programu ROBOT: Płyty żelbetowe / Płyty - zbrojenie rzeczywiste	Powrót do poprzedniego ekranu.

Weryfikacja

Zakładka <i>Mapy zbrojenia</i> w oknie Zbrojenie płyt i powłok	Wyświetlenie ikon map.
	Wybranie mapy ugięć i sprawdzenie wartości ugięć.
	Otwarcie okna dialogowego weryfikacji.
Weryfikacja ugięć metodą sprężystą	Wybór metody weryfikacji.
Oblicz	Rozpoczęcie weryfikacji.
Zamknij	Zamknięcie okna dialogowego weryfikacji.
Porównanie wyników	Dla przyjętego zbrojenia nastąpiła zmiana wartości ugięcia.
Przeglądanie wyników	Przeglądanie wyników obliczeń; poniższy rysunek przedstawia ekran Płyty żelbetowe / Płyty - zbrojenie . Po wybraniu ekranu Płyty żelbetowe / Płyty - przebiecie można zobaczyć wyniki przebiecia w płycie.

